

શાદુલ

રાધાવર વિકૃત વિશ્વપતિ, અક્ષરાલીત અદ્ભૂતા;
મણીધર શેષશું આસનકરી, મહીવારીપર ઓસતા.
સંસે સેવા કમળાતળી, થાએ છે વાણી એ મુખે:
ગર્વ ગંબન એ ગુણનીધી, છતાએ શાશ્વી મુખ ?

મોક્ષમાળા.

યાને

ઉભાં લજન સંગ્રહ ભાગ ૩ નો.

—(૦)— Reg No

સંસોધન કરનાર જયરામ મીઠાભાઈ માસ્તર
મુ. દીવા તા. અંકલેશ્વર.

દેશાઈ અધર્સની કુાં મારે છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર
મગનલાલ છગનલાલ દેશાઈ

દેશાઈ બભર—ભરૂચ.

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૨૩

બીજી આવૃત્તિ

સંવત ૧૯૭૯

કિંમત રૂા. ૦-૨-૦ છુટક

સુરત લીમડાચોકમાં આવેલા ધી “સુદર” પ્રોન્ટીંગ
પ્રેસમાં શા. વીકૃતદાસ કીઠાભાઈએ છાપ્યું.

૧૦૭૨૩

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૦૧૨૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮૨૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મોક્ષમાર્ગ ૩

વિષય ૬-૧૬

હે પ્રભુ તારી અગાધ લીલાનો કોઈ એક પાત્રી શક્યા નથી.

તે હું પામરપ્રાણી શી રીતે જાણી શકું!! પરંતુ એટલું

સમજું કે ગાડું ગોપાણું તારું નામ (લજન) લેવું!!

પ્રસ્તાવના.

વાંચકવંદ-હમારા તરફથી ખીજે ભાગ છપાઈ બહાર પડ્યા પછી થોડી મુદતમાં તે ઘણી ત્વરાથી પ્રસરી ગયો. અને તેથી ત્રીજા ભાગની માગણી સચાઈ ગયાર કરી આપની સેવામાં રજુ કરું છું.

સુદરહુ ભાગમાં મારા અનુભવ મુજબ ઘણી પ્રખ્યાત પામેલી મંડળીઓનાં ભજન લેવાં રહી ગયાં છે, માટે થોડો ભાગ તૈયાર કરી છપાવવા મોકલી આપ્યો છે, જેમાં, કાનમ, બારાંતી તથા પારતી મંડળીઓનો સમાવેશ થશે. રાશલીલાનાં, તથા જનરંગી જેમાં આખાં રામાયણનો સાર આવી જાય છે. તે ભજનનો પણ સંગ્રહ કરવામાં આવશે.

ખીજા ભાગમાં એવું ક્ષયવવામાં આવ્યું હતું કે, ત્રીજો ભાગ તૈયાર થયે ત્રણેની એક ચોપડી બનાવીશું. પરંતુ સહ જનોની સહાયતા મેલે ભાગ તૈયાર થયા પછી ચારે ભાગની એક ચોપડી છપાવશું જેની કિંમત જુગ છે. સુઝનનો સુદરહુ ચોપડીઓમાં ઘણી ઠેકાણે અશુદ્ધ છે. કારણ કે પ્રુદ સુધરાવવા સાર છપવારા હમારા તરફ મોકલતા નથી. માટે સુધારી જાપી લેશે જે જે કવીએના પદ લીધાં છે. તેમનો આભાર માનવામાં આવે છે.

લી૦ કર્તા.

ખામિયા.—જરા આ ખજાર બહેર વાંચી ખીલ કામ ઉપર
પહોંચી ખાન આપજો.

કારણ કે—તમારે

કોઈપણ જાતની જુકો-અધાવવી હોય
દરેક જાતની સ્ટેશનરી-ખરીદ કરવી હોય
કોઈપણ જાતના લખવાના કાગળો લેવા હોય
વળી કોઈપણ જાતની નાની મોટી ખીસાજુકો જોખતી હોય
તમારે જુના પુસ્તકોને નવા બધાવવા હોય
વળી કોઈપણ જાતના ફેન્સી માટપેપરો, કવરો,
કંકોત્રી માટે ફેરડીનેબલ કારડો વગેરે જોખતા હોય
તો મહેરબાની કરી હમારી દુકાનની મુલાકાત લેવા ચુકવું નહિ.

કારણ કે

હમો દરેક જાતનું જુકાખાઈનીમ કામ દરેક જાતના ચોપડા
(વહીઓ) રોજના રોજમેળ, અરધીઆ, ચોથીઆ, નાની પોકેટ
કાચરીઓ, દરેક જાતનો નીશળને લગતો સામાન, ખેહહ સસ્તા અને
કમ્પાયટ લાવણી વેચીએ છીએ. માટે ખીજી દુકાને જવું તે કરતાં
પ્રથમ હમારી દુકાન ॥ મુલાકાત લેવી. એટલે ખાત્રી યશે. દરેક
ચીજના આવમા ધટાડો કરેલ છે

મેસર્સ દરશાઈ બ્રધર્સ

જુકસેલર સ્ટેશનરી જોન પાપલીનમ્-ભરૂચ.

ઈશ્વર સ્તુતિ.

પરમેશ્વર પત રાખજો મારું, વિષત વેળાના વાહારે
પત રાખ્યું તમે મીરાંબાઈનું, કુચળકું અંદન લીધુંરે.-પરમેશ્વર.
અહ્યાની તમે સદ્યા અનાવી, સેવકને સુખ દીધુંરે,-પરં
મગરજ મુખથી મજ મુક્યો, મુમુક્ષાં મંજરી બાળરે,-પરં
તતા તારણ ત્રિભોવન સહિતા, અલખેસો અંતરંગમીરે,-પરં
વ્યાસ વલ્લભની વિનંતિ સાચી, માગી લેજો દયાળારે.-પરં

ધનાશ્રી ૨

મેહેર કરો જગરાય ઓ દીનબંધુ, મેહેર કરો જગરાય. (ખેવાર)
હાથ જોડીને વિનંતિ કરું છું, કરજોડીને વિનંતિ કરું છું.
હમને તું કરજો સહાય. દીનબંધુ મેહેર કરો. (૧)
અતળ નિતળ સુતળ, તળાતળ, રસાતળ, પાતાળ, ઓ દિન.
નારદ, સારદ, શિવ અદ્યાદિક, શુભ તમારા ગાય, ઓ દિન.
આપતણી ઓળખ નહિને, મુરખ બણીતો ગાય, ઓ દિન.
અળણુ થઈ ખોળ કરવાને, આહો મનુષ્ય તે કેહેવાય. ઓ દિન.
સંસારીધન કરતાં થઈ તે પાપીનાં પ્રાયશ્ચિત જાય ઓ દિન.

રાગ ધનાશ્રી ૩

ભારી ભરોસો છે તારો, પ્રભુ મને ભારી ભરોસો છે તારો.
 આ ભવસિંધુથી પાર ઉતારો. પ્રભુ. ટેક.
 જન્મ્યા પ્રભુ મારી તારે હાથ, બીજો નથી મારે આરો. પ્રભુ.
 અંતકાળના એકી પ્રભુ તું છે, જન્મ મરણથી ટાળો. પ્રભુ.
 કરુણાસિંહ કૃપા કરીને, આ માયામાંથી ઉતારો. પ્રભુ.
 ભાવ થઈ ભક્તિ કરે તો, ભાસાગર થાય અકારો. પ્રભુ.
 દેવ દયાળી રી દુઃખ દુરીતકર, તું જ મને પ્યારો. પ્રભુ.
 ચિત્તવકર અનંતક પ્રભુ, દાસ જેરામને તારા ઉગરો. પ્રભુ.

રાગ ઉપરનો ૪

તારા નામ તણે મહીમાય, પ્રભુ તારા નામ તણે મહીમાય. ટેક
 તારા ભક્તને આધાર તારો, પંદમાંડુ વખમાય પ્રભુ.
 જે જે મકતો મગધ્યા જગનાં, તેની પીડી નેં સ્વાય પ્રભુ
 અપરીણ, હુવ, પ્રકાશ, વિભીષણ, કુધના, શિમીરાય પ્રભુ
 હારિશ્ચંદ્ર, ને ચંદ્રહાસન, ગુણ અઘપિ ગરાય. પ્રભુ.
 એની ટેક ધરે જન જેવ, તેથી જગત જીતાય પ્રભુ.
 રામનામ ભજી લે તું પ્યારે, સકળી ઉત્તમ કહેવાય. પ્રભુ
 દાસ જેરામ કહે કરજેડી, તારા તે પદ પમાય. પ્રભુ.

પદ ૫.

ક્યાં ગયો પેલો મારલીવાળો. એ રાગ
 હે પ્રભુ તું સકસ્વામી, તારા તં ગાણા સાચીરે;
 પ્રાવર્યા રાંડીઃ "વન્યા ગજુ, ભક્તિથી નવ ભીંજનારે. ટેક.

ભાગ્યવાન કે ભકત હશે તે, સહસ્રે નિતિ નાવેરે;
 ભવસાગર ખેડીને તેને, તારી પાસે આવેરે હે પ્રભુ.
 તારી ભકિતરસમાં ડુબ્યો, તારી તે પાસે ઉભેરે
 નિર્ભય થઈ નાચે આનંદે, સુખાનો પાપુ રમોરે હે પ્રભુ.
 બ્રહ્મ, વિષ્ણુ આદી નામો, તે છે નમો પોતેરે;
 કહે જોશમ કરજોડીને, ઘટમાં તુંતો જોતોરે. હે પ્રભુ.

પદ ૬.

ગારી ફેડીરે એ—રાગ.

ઉમા દે જુમના તીરમાં, છખીલા ઉમા છે જુમના તીરમાં;
 જળ જુમના જળ વારવા ખાતાં, આપી વળાયો છે પળમાંરે
 છખીલા કાન.
 નદ્રાં તે વનમાં મારગ બતાં, ગંડો મગગો મારા ચીમાં
 છખીલા કાન.

વંદાતે વનમાં રત્ન રચ્યો હે, વારી રમણ્યા હમ થાં. ॥
 બાઈ ગીર્ગ કહે પ્રભુ ગીરવરના ગુપ્ત, ચરચુકમગ વણમે ॥

ગણપતિની ઇસ્તુતિ ૭

સનીએ નમીએ એ રાગ.

નમીએ નમીએ હૃદય ધરીને, પ્રથમ દુઃદાગાને આ વાર (૨)
 અંતર ધરજો દયાળ કરજો. વડારે સદાએ ગણપતિ—નમીએ
 શિવદાન તમે ગણપતિ કહ વે, ત્રિવંતી વડારે આવો ન.
 શુદ્ધ બુદ્ધ નારી ઇંદે નમણી, ત્યાં લગ પુત્ર એ ભારી. ન.

હરીજન મળી સૌ ગુણુજ ગામ, કિર્તિ અપની જગમાં ચાલી. ન.
ગોપાળદાસ કહે બેઠે કર જોડ, હુંદાળા પુરો મનના કોડ. ન.

૫૬ ૮

બાનાની પત રાખ પ્રભુ તારા બાનાની પત રાખ,
બાના માટે જો દુઃખ દેશે તો, કાણુ પુરે તારી સાખ. ટેક
રાહીસના તમે પાતરી લીધીને, નવ જોધ રાતને લાત;
સેના માટે સનમુખ રહીને. નાથ કહેવાયા હે નાથ પ્રભુ.
પ્રહલાદનીરે પ્રતીપાલણુ યજ્ઞીને, સ્થંભ પુર્યો વાસ. પ્રભુ.
તાતી કઢા તમે શીતળ કીધી, સુધનવાને પાસ; પ્રભુ.
પંચાળીના પટકુળ પુચાને, રાખી સભામાં લાજ;
સાગરમાંથી બુડતો રાખ્યો, રામ કહેતાં ગજરાજ. પ્રભુ.
જેર હતાં તેનાં અમૃત કીધાંને, આખ્યાં મીરાંને હાથ:
મેહેતાને માંડળીક મારવા આવ્યો, ત્યારે કેદારો લાવ્યા મધરાત.
પ્રભુ.

ભકતોનાં તમે સંકટ ભાગ્યાં, સારે દ્રઢ આવ્યો વિશ્વાસ;
તુલસીના સ્વામીને કહું કરજોડી, પુરો અંતરની આશ. પ્રભુ.

૫૬ ૯

ખાંત કરીને કાદમાં ગોળીરે, જુઠાંતી ટાળી,
પથરો પાણીમાં તરે, સસલો સમુદ્ર કરે;
દરા માંહે કુબ્યો ધોરીરે, જુઠાંતી ટાળી. ખાંત
આપ તો પચાવ્યા આવ્યો, હીકરો જનમાં તૈયાર થાય.

માની આમળ શખ્યું ચોરીર.

ખાંત.

કાગ હંસના હરમાં પેઠા, હંસલીને લખને બેઠા;

સગ્ગને ઘેર ચાલ્યો ફેરીર, જુઠાંની ટોળા.

ખાંત.

મન કરમે કામા ચાહ, તાના ઉદરમાં હાથી રહી;

કુબેર કહે કાઠ કુલો મોરીર, જુઠાંની ટોળા.

ખાંત.

પદ ૧૦

એરે પ્રભુનું નથી અભાવ્યું; મનમાને ત્યાં મ્હાલો, મારાવાલા

કરશે. તો ભોગવ્યું પડશે, માટે વિચારીને ચાલો; ॥

યુનરે પાપના એરે મારગ છે, મન માને તે જાણો; ॥

હરીને ઘેરતો હીસાળ હક છે, તેનાતે ભયથી ચાલો ॥

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુચ, ચરણકમળ ચિત્ત લાવો.

મારો.

પદ ૧૧

ગુખડા કયા દેખે દરપનમે.—એ રાગ.

કંઈક કરમનો કરનારો, તે શરણ તમારે આવ્યોર;

મહાજાળમાં બાંધી નાંખ્યો, હવે હરી છોડાવોર. કંઈક.

પાપ કરતાં પાછું ન જોયું, હરીનું નામ હું જુલ્યોર;

દુરીજનની સંગત મેં કીધી, દેવાળામાં કુલ્યોર. કંઈક.

અનાથ જંતુ રાંક બાપડા, તેમાં મેં કીધા વાસર;

લખચોરાશી ફેરા ફરતાં, હરી સુખિની આસર. કંઈક.

સોનું રૂપ જંતર મંતર, વંતર મારે તું છે રે;

આ દુતીયામાં નથીજ ગમતું, મરવા આતુર હું છુર. કંઈક

નામતણા મહીમા મોટા છે, કંપક પાપી નર તાર્યારિ;
એવું જાણીને દાસ કલ્યાણે, પ્રભુ પ્રેમે પે કાર્યારિ. કંપક.

પદ - ૨

હળવે હળવે હળવે હરજી, મારે મંદિર આવ્યારે,
મોટે મોટે મોટે મેંતા, મોતીડે વધાવ્યારે
કીધું કીધું કીધું હજારે, સાંભળે કામળા મીઠુરે;
લીધું લીધું લીધું મારું, ચિતક રી લીધુરે હળવે.
જાગી જાગી જાગી હુતો, હરીમુખ જોવા જાગીરે. હળવે.
ભાગી ભાગી ભાગી મારા, ભવની ભાવટ ભાગીરે;
પ્રહી પ્રહી પ્રહી હુતો, હરીમુખ જોવા પ્રહીરે. હળવે.
ભુલી ભુલી ભુલી હુતો, સારો ધરનો ધધા ભલીરે;
પામી પામી પામી હુતો, મહાપદ્મીને પામીરે. હળવે.
મળ્યો મળ્યો મળ્યો મહેતા, નરસંપ્રદાનો સ્વામી. હળવે

પદ ૧૩

ગોવિંદ ગુણ ગાર્હ હ્યો મન થેલા, તમે ચાઓને પ્રથમ પેહેલાં
હરી ગુણ ગાઓને પ્રથમ પેહેલાં. ગોવિંદ
કાયા પાણીનો પરપેટો, અંતે એ ભરેસો ખોટો;
ગુણમાં દરિજશ છે મોટારે. ગોવિંદ.
મન મારું મારું કરતો, સગાં સંબંધી સાથે કડતો,
તુંતો હીંડે છ રડવડતારે. ગોવિંદ.
છવ તારી માત પીતાને ભા, કાછ આવે નહિ સંગાથ;
દાણમાં થઈ બસે પ્રભાતરે. ગોવિંદ.

એવી વૈષ્ણવ જનની રીત, કરી લે શામળીયાથું પ્રીત;
લકત ભોવન કહે હરિ ભજીને, જીલ જીતને જીતરે.

પદ ૧૪

જનુનીતે ઉઠર અવતારજ લક્ષ્મી, જરૂર ખોયો જનમારોર,
ન ખરયાયું ન વવરાયું, ના લેવાયો જશ હાથેરે, જનુની.
ખાધું પીધું ને ખત્રાશ કીધું, માનુની માયામાં મોહ્યોરે, જ.
ભરી સભામાં દ્રોપદી સતીનાં, પ્રેમે પુર્યાં ચીરરે. જનુની.
સવરીનાં ખેર વિદુરની ભાજી, પ્રેમ કરીને આધીરે; જનુની.
વ્યાસ વક્ષભની વિનંતિ સારી, માની લેજો દયાળારે જનુની.

પદ ૧૫

મહી ઢળે છે મારા મોહનલાલ મહી ઢળે છે મારાં;
લાખ બે લાખનું માટ નંદાસે, શોભીતાં છે સારાં. મોહનલાલ.
તમે વનમાળી ન કરો ચારી, હમો છો વહુવારં. મોહન.
પુલ પડે તેની ચૈત્રશ ગુથું, લોક ખોલે છે આકું. મોહન.
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકમળ ચિત વારૂ. મો.

પદ ૧૬

ફડી શ દ પુનમની રાત, સુંદીર વેણુ વાગેરે.
મારો વાલોજી રમ્યા રાસ, સુંદીર વેણુ વાગેરે;
વાલો નટવર ધર્મો વેશ;
મોતી મુકતે ફળ વધાવે;
એનાં મુમરીઆળા કેશ;
મોખી અતી ઉતાવળી વ્યાવે;

દેહની શુદ્ધ છુદ્ધ સખળી વિસારી; ,,
 જોષ્ટ નિરખ્યા તે શ્રી વનમાળી; ,,
 મોખી આવ્યા તે પુરી જનની પ્રીતે; ,,
 જાહ મહ્યાં તે રંગની રીતે, શુંદર વેણ વાજેરે.

પદ ૧૭

હુંતો હરી જોવાને ગઈતી જુમના ધાટમાંરે, હું પ્રભુ જોવાને.
 સામળીયાનો સંગ થયાથી જીવજ મારે ચોંટી રહ્યો;
 વાલા મેલ્યું હામણુ નાખી જંજળમારે. હુંતો.
 સામળીયાનો સ્વર સુધ્ધાને, હું બગવાને ગઈતી પાણી;
 વાલા બોલતી કોયલ, દીઠી હદમના ઝાડમાંરે. હુંતો.
 પ્રભુજી નવ જોયા જયારે. હું ઓશીઆળી થઈ ગઈ ત્યારે;
 વાલા ફટકણુ થઈને ફરવા લાગી ફાળમાંરે. હુંતો.
 ફટકણુ થઈને ફરવા લાગી, અરધું ખેડુ ભરી લાવી;
 વાલા વીશરી ઉધણી, ગાળ્યું અગરખાની ચારમાંરે. હુંતો.
 સામરીએ મો જોતાં જાણી, કુડી વાત હમારી સુણી;
 વાલા તોએ ન સમજી એમની સાનમાંરે. હુંતો.
 થણા થણીતો થઈ ગઈ ઘેલી, ધુપેલનો ખાલો મેલી;
 વાલા લીધું દીવેલને, વાસ્તું મારા વાલમાંરે. હુંતો.
 વાલો વલ્લભનો સ્વામી, તેને હું સ્વપ્ને ન ખામી;
 વાલા તે દહાડાની રહું છું, વિકાળમાંરે. હુંતો.

પદ ૧૮

અરમાવી દુનિયા બેળારે, આલ્યો ખાલો બહુતી ચોળીરે;

દોરા ધાગાને વણ ચીઠી કરેને, આપે શુભકારી જોળી;
 છવને હણતાં કરા ન આણે, જેવા બીજ કાઢર ઢોળીરે. ભર૦
 નિત્ય નિત્ય હરમન નિયમ ધરવે ઘેર આવે ત્રીયાની ટોળી;
 માછ માછ કરી બે. નાન દીયેને, હુપએ કામનાની ઢોળીરે; ભર
 સંઘળા શિષ્ય ભેળા કરીને, ખાવ ખીર ખાંડને પોળી.
 મોળે ભગત કહે ભવસાગરમાં, આવે માર્યો બોળીરે. ભર૦

પદ ૧૬

કમાંથી આ સંભળાય મધુર સ્વર. એ રાગ.
 તારણુહારો રામ, અબ તો મુને તારણુહારો રામ;
 તારણુહારો હરનીશ તારશે, જેને જપે આઠે જામ. અબ.
 વૈકુંઠવાશી એ આ તાશી, પુરણુ કરશે મન કામ. અબ.
 ચંદ્રહાસને લીધો ઉગારી, મુખમાં વસ્યા ધનસ્યામ. અબ.
 નરસૈયાની કુંડી સ્વિકારી, શામળશા ધર્મ નામ. અબ.
 જોપાળહાસના સ્વામીને ભજતાં, પહોંચે વૈકુંઠ ધામ. અબ.

પદ ૨૦

પરમેશ્વર પત રાખો હમારી.
 પરમેશ્વર સુણો અરણ હમારી, પ્રીતિ દેવ મે રારીરે;
 અરણ સુણી તમે મીરાંબાઈની, વિષ પીધું ગીરધારીરે;
 લાખાગૃહથી પાંડવ રાખ્યા, ભકતોની જોળ મ ધારીરે. પર૦
 સાગરમાં છુડતો રાખ્યો ગજ, અગ્નિથી બાળ મંજારીરે;
 તેજ કંઠા તમે દાદી પાડી, સુધન્વા લીધો ઉમારીરે. પર૦
 ધના ભકતની ખેતી વાવી, કરમાની ખીચડી ખાધીરે;

વિદુરજીની ભાજી ખાધી, દુષ્ટના પકવાન ત્યાગીરે. ૫૨૦

સેનાલકતની ચાકરી કીધી, નરસૈયાની હુંડી સ્વીકારીરે;

ગોપાળદાસના સ્વામીને મળ્યાં, ઉતરશે ભવ પારીરે. ૫૨૦

૫૬ ૨૧

ગીરધારીના રાગ.

મોરારીરે ધ્યાન ધરું એક તારું, તેથી શાંત થાય છે ચિત્તમારું (૨)

કુલ.

અવનીતલમારે, તું છે જોતે ભારે; અન્ય દેવ નહિ કામ વારે.

સત્ય તું છેરે, એક ગોવરધનમારી; તારી આજ્ઞા છે મને ભારી મો.

પ્રભુ સાચુરે નામ તમારું એક, એવી મનમાં રાખે પુરી ટેક;

એવું સમજીરે જે જન કરે સેવા, તેનાં પાપ નિવારણ થાવા. મો.

પ્રભુ મારારે આ સંસાર છે ન્યારો, તેમાં આધાર છે એક તારો;

માટે વિનવુંરે પ્રભુ પાર ઉતારો, દાસ જેરામને તમે તારો. મોરારી.

૫૬ ૨૨

અંત સમાનો તું બેલી, પ્રભુ મારો અંત સમાનો બેલી;

સાચવળે મારી ધડી તું છેલી, પ્રભુ મારો અંત સમાનો બેલી ટેક.

ઓસડ વેસડ આવી રહેશે, જે દુનીઆ મેહેલશે ડેલી;

તે સમે ઓ પ્રભુ તારા વિના, હશે ઓથ ન રહેલી. હરી.

આસું વિલાપથી અળગા રહીને, સધળાં સગાં મારાં રડશે;

કલેશ કરી મને કલેશ ઉપભવી, વહાલાં વેરી થક પડશે. પ્રભુ.

તે સમે માયા ઝડી મન મારું, ઓ પ્રભુ વેગળું તું કરશે;

આનંદરૂપ પ્રભુ ઉર લાવીતે, વિઘ્ન સમને વહારે ચહડજે. પ્રભુ.
જીવની જોડ ગતી સારી, તે ગતિ મારી તું કરજો;
આ પામર દાસતણી દીનવાણી, મહેર કરી મન ધરજો. પ્રભુ.

પદ ૨૩

હારે વિકૃલ વગાડી વાંસળી, ઉભો જીમનાને તીરરે. હારે વિકૃલ.
વંદાતે વનમાં ગાજી રહ્યા છે, કાંઈ વાગે છે જીમનાને તીરરે.
મોહ્યા મોહ્યા મુનીવર દેવતારે, અરે મોહ્યા ચૈદ જીમવના લોકરે. વિકૃલ.
હારે ગિરી પર્વત તુટી પડ્યારે, જો જો કયો છે ઉમાતરે. વિકૃલ.
કરજોડીને ગોપીઓ કહે જોરે, હારે પુરો મનડાના કોડરે. ”
એવું જીણીને શ્રીહરી બોલ્યારે હારે જાઓ તમારે ઘેરરે; ”
હારે વાલા પીઉને હમે ઘેર છોડ્યારે, હારે તન તનારી પાસરે ”
હારે પ્રભુ લીલા દેખાડો આપનીરે. હારે પુરો અમારા કોડરે ”
હારે વાલો અમર થઈ અમરવેલીરે, હારે ધનધન ભગવંતરે ”
હારે ત્યારે મોરાર સુત એમ વિનવેરે, હારે અવિચળ નામરે ”

પદ ૨૪

રામ આજી વાગ્યા હોય તે જાણે, ઠરીને બેસે ઠંકાણે (બે વાર)
જોડ્યા મુરખ મનમાં શું આણે.
જીવને વાગ્યા પ્રહલાદને વાગ્યાં, તેતો ઠરીને બેઠા ઠંકાણે. રામ.
ગર્ભવાસમાં શુકદેવને વાગ્યાં એતો વેદ વચન પ્રમાણે. રામ
મોરધ્વજ રાજગુ મન હરી લેવા, હરી આવ્યા તે ઠાણે;

ભાષ કરવત મસ્તક પર મેલ્યું, તેતો પત્ની પુત્ર બેઠે તાણે; રામ.
 મિરાંખાષ પર કોષ કરીને ચણોજી ખડગજ તાણે;
 વિખના ખ્યાલા ગીરધરલાલે આરોગ્યા, એતો અમૃતને ઠેકાણે. રામ.
 નરસીંહ મેહતાની હુડી સ્વીકારી, ખેપ ભરી ખરી ટાણે;
 આગળ સંત અનેક ઓધાર્યા, એવો ધનો ભગત ઉર આણે. રામ

પદ ૨૫

મુખડાની માયા લાગીરે મોહન તારા. મુખડાની. ટેક.
 મુખડું મેં જોયું તારું, સરવે જીમ થયુ ખારું;
 મન મારું રહ્યું ન્યારું, મોહન તારા. ૧
 સંસારીનું મુખ કાચું પરણીને રંડાવું પાણું;
 તેને ઘેર શીદ જમજેરે. મોહન તારા. ૨
 સંસારીનું મુખ એવું, જાંઝવાના નીર જેવું;
 તેને તુચ્છ કરી ફરીએરે, મોહન તારા. ૩
 પરણું કું પ્રીતમ પ્યારો, અખંડ સૌભાગ્ય મારો,
 રાંડવાનો ભય ટાળ્યોરે, મોહન તારા. ૪
 મીરાંખાષ બલીહારી, આશા એક મને તારી;
 હવે કુતો બડ ભાગીરે, મોહન તારા. ૫

પદ ૬

વનમાળી વનમાળી, વીંદલવર વનમા. ૧;
 અઢારક્ષોણી તમે ફળ વરતાવ્યું, દોંટાડા મેલી તમે મારી; વિઠ્ઠલ.
 ચક્ર ધયું તમે સ્તીભને માટે, તેની પ્રતિષ્ઠા પાળી; વિઠ્ઠલ.

રાસ રમ્યાને રંગ રમાડ્યા, તેડી જીજ્ઞાસી નારી.	વિહ્વલ.
પ્રહલાદને તમે બળતો હોયો, રાવ કંઠને સંહારી.	વિહ્વલ.
મંજરી બચ્ચાં નીલામાં બચાવ્યાં, રામ નામ સંભારી.	વિહ્વલ.
કહે નરભોરામ ગુરૂ પ્રતાપે, સુખની સીમા વાળી.	વિહ્વલ.

૫૬ ૨૭

રામ રટણમાં સાર છેરે, બાધઓ રામ રટણમાં રાસ છે;	
મનુષ્યદેહ પામીને રામ વિસર્જ્યા, ધીક તેતો અવતાર છેરે.	બાધઓ.
મનુષ્યદેહ પામીને સમરણ બૂલ્યો, તેની કલ્યાણની વારછેરે.	બાધઓ.
કુસંગ કુનારનો સંગ કર્યાછી, જમને મોટો મારછેરે,	”
લક્ષ્મી ચોરાશીના ફેરા ફેરતાં, મનુષ્યદેહ છેલો વારછેરે.	બાધઓ.
કહે નરભો ગુરૂ પરનાપે, નામ રટયાથી પાર છેરે.	બાધઓ.

૫૬ ૨૮

લેને લેને લહાવ, જીવન જોતાં નહિં જડે;	
જોતાં નહિં જડે, જીવ ખોળ્યાં નહિં મળે;	લેને લેને.
કસ્તૂરીને કેવડો લખ, તેલમાં તળે;	
આવો રૂડો મનખો મેલી, છુતમાં બમે.	લેને.
મોતી સરખો દાણો લખ, મંટીમાં દળે;	
બાવળીઆતું ખીજ વાવે, આંખો નહિં ફળે.	લેને.
સંત ખોલાવે ખોલતો નથી, અભિમાનમાં ફરે;	
મારી ધકકે આગળ કરશે, વેઠે, બાર બરે,	લેને.
માંહે તને ઘોળી ખાલશે, શોખો નહિં જડે;	
નરભોરામના સાથમાં તો, પાછો નહિં ફરે.	લેને.

પદ ૨૯

વનમાં ભુલી પડીરે પેલો ક્યાં ગયો કાતુકો—એ રાગ.
 સત્ય પ્રભુ મળ્યારે, એતો સત્ય નિરજન દેન;
 મિષ્ટ વચન ગુરૂદેવનારે, તેનો વીરલા જાણે બેઠ. સત્ય.
 ગુરૂચક્રી પ્રભુ ઝોળખ થઇને, સેજપણે અખંધુત;
 પ્રભુ સાથે નહિં જોજના, અને પડશે નહિં પંચભૂત. સત્ય.
 અખંડ જગત પ્રભુમાં રહેને, પ્રભુ રહે નિરધાર;
 અન્ય અસ્તિ નહિં પ્રભુ તણીરે, રહે પારપાર સત્ય.
 એ આશ્ચર્ય ગુરૂ [પ્રભુને] ધણું, જે અરપીને આલીંગન;
 સ્વભાવે સાક્ષી સ્વયં સદાને, પ્રતીતીએ પંચરંગ. સત્ય.
 સામર્થ્ય સધળે રહેને, સ્વ રહે સંત પાસ;
 ત્યાં મેળાપો અખ્યા મહારો, આપ મળ્યા અવિનાશ. સત્ય.

પદ ૩૦

આનંદ અંગ ન માય ભોળા શંભુ આનંદ અંગ ન માય,
 દરશનથી દુઃખ જાય, ભોળા શંભુ આનંદ અંગ ન માય;
 જીલોકની આપ વહારે ચઢીને, ગામેગામ સેવના થાય. ભોળા.
 ગામેગામે સ્થાપના થયાથી, લોક કૃતાર્થ સર્વ થાય. ભોળા.
 નગરવાસી તો પ્રીત કરીને, ઘણે સ્થળે લાઇ જાય. ભોળા.
 કોટે શઢમાળા માથે જટા છે, અંગે લલૂન ધરાય. ભોળા.
 રક્ષા માટે છત્ર ધરાય, પોઠીઆનું પલાણુ થાય. ભોળા.
 શીરછત્ર છે મૃત્યુલોકના, કોપો તો પ્રલય કહેવાય. ભોળા.
 દાસ જેરામની વિનંતી એવી, રાખો શૂદ્રીઆ માંય. ભોળા.

નંદલાલા નહિં આવું ઘેર કામ છે, તુળસી માળામાં સ્થાપછેરે,

વાલા નંદ૦

ગાયનું દુખાણું મારે ભેંસનું દુખાણું, મધ્યાં વલોવવાની હામછેરે,
વંદ્રાવનમાં તે રાસ રચ્યોહે, ગોપીઓને ઘેર ઘેર કામ છે. વાલા નંદ૦
વંદ્રાતે વળની કુંજગલનમે, સોળસે ગોપીઓ અને એક કાનછે. વાલા.
આમ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકમળ ચીત હામ છે.

વાલા. નંદ.

હારે લાલ ડંકા વાગ્યા તારા દેશમારે, હારે ભારી ભકિત વસાવી

ખાળા લેશમારે. લાલ ડંકા—૧

હારે લાલ નોખત વાગી હરી તારા નામનીરે;

એતો તીરથવાશીને કામનીરે

લાલ ડંકા ૨

હારે લાલ ભુખ્યાને આપે લાડવારે;

વાલો ઘીના ભરાવે ગાડવારે

લાલ ડંકા. ૩

હારે લાલ ગાયો ચારે ગોવીંદનીરે;

હારે ત્યાં લીલા અને આનંદનીરે.

લાલ ડંકા. ૪

સંવત ૧૫૦૩ ની સાલમારે;

વાહલે પડતો ખતાવ્યો વેતાલરે

કરબેડીને દેવીદાસ ખોલીઆરે;

મારા નંતરના પડદા ખોલીઆરે.

લાલ ડંકા. ૬

૫૬ ૩૩

માથે ઢાળી રહ્યો છે કાળરે હિંધ તને, ઝો રામ.
 આભડસેટમાં છુડ્યું બધું અંગ, સાર થાય શી રીતે.
 નથી નહાતો જોદાવરી કે સંગરે, સાર થાય શી રીતે.
 દેવ મંદીરમાં નથી કર્યા દીપરે "
 નથી કરતો તું ટેલીયાની દીપરે "
 નથી ચપટી કરાવ્યાનો ચાલરે "
 ખાવા તાકે મફતના માલરે. "
 દેવ દરશનનું નિત્ય નથી નેમરે. "
 ઝોખી પૃથ્વીનાં વહોરી લીધાં વહેમરે. "
 નથી વાપરતો દેવ નીવેલરે "
 નથી વાપરતો વીપ્રની વીસુધરે "
 નથી દીધાં તીરથમાં દાનરે "
 નથી આપ્યાં અતિથીને માનરે "
 નથી કરતો તું ખજાની ખેરાતરે "
 ઋષિરાજની ન રાખે રૂઢે વાતરે. "

૫૬ ૩૪

રામરસ મીઠાહે મેરે બાપ, સાહેબ રસ એસાહે મેરે બાપ.
 કુંભકા બાંધ્યા બલ રહે, બલ વિના કુંભ ન હોય;
 (એમ) જાને બાંધ્યા મન રહેરે, ગુરૂ વિના જ્ઞાન ન હોય. રામ.
 આગે આગે દવ બલેરે, પીછે હરીયા હોય;

હું બલીહારી જાખનેરે, જડરે કટ્યે ફળ હોય. રામ.

મીઠા મીઠા સો પીવે કડવા ના પીવે કાષ;

(પશ્ય) સાકર પીધે દુઃખ ઉપજેરે, વીખ પીધે સુખ હોય. રામ.

ધર બાળ્યે ધર ઉગરે, ધર રાખ્યે ધર જાય;

એક અચંબા મેં સુણ્યા જે, મડા કલિકું ખાય. રામરસ.

કપીરે કપીરા ધર જાલીઆરે, લીલા પલીતા હાથ,

તમરે તમારા ધર જલાહો, ચલો હમારે સાથ. રામરસ.

સાહેબકા ધર દુરહેરે, લંબે પાન ખજુર;

ચડે સો ચાખે પ્રેમરસ, ઓર પડે સો ચવાચુર. રામરસ,

પીયા સો અમર હો ગયારે, પીવે સો અમર હોય;

સૂરીનર મુનીવર જે પીવે વાંકે ધડ ધર શીર ન સોય. રામરસ.

મીસરી વેરાણી રેતમારે, કુંજ રસે ચુંગી ન જાય;

મમતા મારો સંત આપકી, સો કીંગી હોકર ખાય. રામરસ.

ધ્રુવે પીયા પ્રહલાદે પીવારે, પીયા પંપા ને રોહીદાસ,

દાસ કપીરે જીગતે પીયા, જેન કે પાવન કેરી આશ. રામરસ,

પદ ૩૫

હો અખધુત એસો માન ચિચારી, વામે કાલ્ય પુરુષ કાલ્ય નારી. ટેક

બ્રાહ્મણકે ધર નાતી ધોતી, જગનક ધર ચેલી;

કલમા પદ હુધરે તુરકડી, તો આપે એકીલી, હો અખધુત.

નહિં પરણેલી હતો નહિં કુંવારી, પુત્ર જણ જણ હારી;

કાળી મુડીકા કાષ કાળ્યા છોડ્યા, તો હજીએ બાળ કુંવારી. હો.

સસરો અમારો બાળારે બોળો, ને સામુ બાળ કુંવારી;
 પરણ્યો હમારો પારણે બુલે, તો મેરે બુલણુહારી. હો.
 અલ્લા વિષ્ણુ શંકર દેવા, એ તીનુંકી મેં જાણ;
 એ તીનુંકે ઘેર ધણીઆણી, તો વે તિનકું ગોઠ ખેલાઈ. હો.
 નહિં જાઉં સાવરીએ ને નહિં જાઉં પીયરીએ, સ્વામીકી સેજ સમાઈ;
 કહેત કબીરા મુનો મેરે સાધુ, તો જોતમાં જોત મીલાઈ. હો.

૫૬ ૩૬

ગહિયારી ઘેર આવે વાલોજી મારો ગહિયારી ઘેર આવે. રેક
 હાથમાં લાકડીયાંને ખભે કામળીયાં, મીઠીમી મોરલી બજાવે. વા.
 ગલે કુબનહાર મનોહર શોભે, મોર મુગટ શીર સોહે. વા.
 સ્વામી તણી સુંદરતા જોઈ જોઈ, વૃજવિનતા મન મોહે. વા.
 કુમકુમ કેરા છાંટા છાંટાવું, મોતીડે ચોક પુરાવું. વા.
 નરસીંહતા સ્વામી મંદીર પધારે. શરીયે તે પુલકાં વેરાવું. વા.

૫૬ ૩૭

હરી ભજવાવું ચોધડીયુરે તે ફરી ફરી ક્યાં મળશેરે;
 ચોંપ કરીને ચેતી લેજો, ભવના તારણુ તરશેરે. હરી.
 મનુષ્યા દેહ તો મટી જશેને, પથુ પંખી અવતરશેરે;
 વરણામીમાં વાટજ ઉઠશે, કષ ખાણે સ્વડશેરે. હરી.
 દુઃખ લાગે તો વેહેલું લાગો, ઉપે ઉપું ચાલ્યુરે;
 માને આદર શું બોલ્યો તો, શું બોલ્યો શું વાળ્યુરે. હરી.

જોખન જાશેને જરા આવશે, નેન નાશીકા ગળશેરે;
 સગાં સ્નેહી સુખનાં બેલી, અંતે અળગાં રહેશેરે. હરી.
 હરી નામ તો હારી બેઠો, વીખીયામાં વીટાયોરે;
 આ અવસરનો રૂઠો કરાએ, પાપ ન કરશે પ્રાણીરે. હરી.
 મુખે દુઃખે નામ લખે સો, સાંભળો સારંગ પ્રાણીરે;
 કલ્યાણ કહે તે કહુંરે ન માને, પથરા ઉપર પાણી. હરી.

૫૬ ૩૮

મન તું શિદ્ધને ચિંતા ધરે, કૃષ્ણને કરવું હોય તે કરે. ટક.
 સ્થાવર જંગમ જગ ચૈતન્યમાં, માયાતું બળ મરે;
 સ્મરણ કર શ્રી કૃષ્ણતું. જન્મ મરણ જાય હરે. પ્રભુને ક.
 નવમાસ પ્રાણી શ્રી પ્રભુતું, ધ્યાન ગભેમાં ધરે;
 માયાતું આવરણ કયું, ત્યારે લખ ચોરાસી ફરે, કૃષ્ણને.
 તું અંતર ઉદ્ધવેગ ધરે, તેથી કાળજી શું શરે; પ્રભુને.
 ધણીનો ધાર્યો મનસુખો, હર બ્રહ્માથી નવ ફરે.
 દોરી સરવતી એના હાથમાં, લરાયું ડગલું ભરે; કૃષ્ણને.
 જેવા જન્મ વળડે જન્તી, તેવો સ્વર નિશરે.
 થનાર વસ્તુ થયા કરે છે. જેમ શ્રીફળ પાણી ભરે;
 જનાર વસ્તુ એણીપેરે જાશે, જેમ ગજ કોઠું ગળે. કૃષ્ણને.
 જેતું જેટલું જે જ્યમ કાળે, તે તેને કર ઠરે;
 એમો ફર પડે નહિ કામથી, શીઘ્ર કુટાઈ મરે કૃષ્ણને.
 તાર ધાયું થાતું હોય તો, સખ સંચે દુઃખ હરે;
 આપણું અજ્ઞાનપણું એ, મૂળ વિચારે ખરે. પ્રભુને.

થવાનું અણચિત્તવ્યું થાશે, ઉપનિષદ ઓચરે;

રાખ્ય ભરોસો રાધાવરનો, દયા શીદને કરે.

પ્રભુને.

પદ ૩૯

જાવું છે મરીરે મન જાવું છે મરી, રામને લજલે મન જાવું છે મરી ટેક

પ્રભુને લજ લે મન જાવું છે મરી,

મેડી મંદીર માળીઆં તારાં જશીરે પડી;

કાચી કાયાનું સ્થળ અંધાણું, જાણે ધુળની ઉડીરે ધડી.

રેમન.

સચ કુદુંજ તારું લુટ્યા લાગે, કાનની કડી,

કાઢો કાઢો એને શહુ કહે, હવે રોકમાં ધડી.

રેમન.

પુલને ઘોડે પુલી રહ્યો છે, જાણીએ મરચમાં ફુગળી;

જમડા આવશે જીવ લેવાને, પછી લાંગશે સરવે મળી.

રેમન.

સાધુની સંગ ગુરૂની સેવા, ઇ વાત છે ખરી;

દાસ જીવણ સતો બીમદેરે ચરણે, જન્મ મરણ જાયે ટળી.

રેમન.

પદ ૪૦

જીનું થયુંરે દેવલ જીનું થયુંરે, મારો હંસલો નાનોને દેવલ જીનુંરે થયું.

આરે કાયા હંસા ડોલવા લાગી, દાંત ગમાને માંદે ખુરીયા મારે;

આરે કાયા હંસા ડોલવા લાગી, મયો હંસને પીંગર પડી રહ્યું મારો.

તેવ તેવડીરે હંસા મળી જોવાલણ, તેથી શું માફ મનહું મોહી રહ્યું

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાયણ, પ્રેમના ખાલા તમને પાછને પીઉ.

જીનુંરે થયું.

પદ ૪૧

તારા મનમાં જાણે છે મરવું નથીરે,

એવો નિશ્ચય કર્યો નિરધારરે;

તેમાં જુલો મયો ભગવાનનેરે ટેક.
 ધન દોલત નારીને ઘણા દીકરાંરે;
 ખેતીવાડી ધોડીને દરબાર. તેમાં જુલો.
 મેડી મંદીર અરખાને માળીઆરે;
 મુખદાયક મુંદર પક્ષગ તેમાં જુલો.
 માદી તકીઆને ગાલ મશુરીઆરે;
 અતિ આડ કરે છે એજ. તેમાં જુલો.
 નીચી ખાંધ કરી નમતો નથીરે;
 એવું સાધુ સંગાતે અભિમાન. તેમાં જુલો.
 વનમાળી મોહનજીની મુરતીરે;
 તેની સાથે ન લાગેલ તાન. તેમાં જુલો.
 પાપ અનેક જનમનાં આવી મળ્યાંરે;
 તારી મતી મલીન થઈ મંદ. તેમાં જુલો.
 દેવાનંદના વહાલા વીસરી ગયોરે;
 તારે પડ્યો ગળે જેમ ફંદ. તેમાં જુલો.

પદ ૪૨

તારે માથે નગારાં વાજે મોતનારે,
 નથી એક ધડીનો નિરાધાર, તોયે જાણ્યા નહિં જગદીશ્વરે; ટેક.
 મોટા મેલીને રાજ મરી ગયારે, જેને જતા ન લાગીવાર ,,
 તાઈં જોખન મયું જમ્ય મારતુરે, માથે કાળા મટી ગયા કેશ ,,
 અંતઃકાળે લેવાને જમ આવીઆરે, તેનો ભારી ભયંકર વેશ ,,

રોમ કોટી વીંધું તણી વેદનારે, દુઃખ પામ્યો તું દેવના ચોર ॥
 સગાં સ્વાર્થી મળ્યાં સૌ હુટવારે, તેતું જરાએ ન ચાલે જોર ॥
 જીભ ટુંકી પડીને તુટી નાડીઓરે, થયું દેહ તળ્યાનું તત્કાળ ॥
 દેવાનંદ કહે નવ જાણ્યા નાયરે, મળ્યો મનુષ્યનો દેહ વિશાળ ॥

૫૬ ૪૩

પ્રભુજીએ ધાયું હોય તે ચાય; ઝાહાપણુ કોઈનું કામ ન આવે (૨)
 કરોને કોટી ઉપાય હારે હારે, કરોને. પ્રભુજી.

ભીમ, અરબુન, સહદેવ, નીકુળ, પાંચ ધર્મ કહેવાય.

એ પાંચેનાં દેખતાંજરે, સતી તે કેમ હુટાય. પ્રભુજી.

રામ જેવા સત પુરુષ કહીએ, ને તે પશુ વનમાં જાય.

સતી સીતાને કલંક ચઢાવ્યો, તો રાવણુ શીર રોળાય. પ્રભુજી.

૫૬ ૪૪

વાલા વેગે આવોરે દયા દીક્ષ લાવોરે, બીડ મારી લાગવા.

નહિ આવો તો વાલા જાના ઉઘાડું બધા છીદ હો વાલા.

સાખી.

આહોરડામા ઉજ્યાં જોવાળાઓ હો દાસ.

ઝોઢી કાળી કામળી, માગી પીતોજ જાણ; હું રાખું રહેમથી
 દાવોરે

બીડ મારી લાગવાહોજી વાલા વેગે. (૧)

એ માના એ આપના નકટા નીલંબ આળ,

મહી માખણના ચોરટા કંસ તણા હે કાળ;

ધીરા વેગે ધાવોરે-ભીડ મારી લાગવા.

વાલા વેગે (૨)

ભજલે રાધે સ્યામ, મુરખ મન ભજલે રાધે સ્યામ.
 શું બની રહ્યો ગુલ્લતાન, મુરખ મન ભજલે વારંવાર. ટેક.
 ગર્ભવાશમાં કાલ કરીને, તું નીકળ્યો જતુની દાર.
 તે દિવસ શું ભુલી ગયો, કેમ થઈ ગયો ગમાર; મુરખ (૧)
 રામ નામનો મંત્ર જપો યારો, આખર આવે એ કામ;
 ઘડી પલકમાં જતા રહીશું, તહિ રહીશું આ દામ, મુરખ (૨)
 ઘરની જોડે મદાય ન છોડું, મુરખ કરે વિચાર;
 ઘડી પલકની ખબર નથી ને, જમનો ખાશો માર, મુરખ (૩)
 પા ઘડી અંધ ઘડી બચાવીને, કરો ભજન આ વાર;
 તો તમે ભવસાગર તરશે, ખરી એ તરવાર, મુરખ (૪)
 જે પ્રાણી ગદ્ગદતમે રહેશે, પડે નરકકે દાર;
 દાસ જેરામ એમ કરી કહે છે, તારવહાર કીરતાર; મુરખ (૫)

ધુન.

જયજય નારાયણ પરમેશ, વંદુ ચરણ તમારે શેષ.
 જયજય નારાયણ માગાપ, ટાળો ભક્તના પરિતાપ.
 ધનધન સવરી બાધનાં બોર, ભાવે ખાધાં નંદકીશોર.
 જયજય દારકાં વાસી, ડોકર કીધું છે દારી;
 સાગર ગેમતીમાં નહીએ, તેનાં ચરણ મૃત લગએ;
 ધનધન ગંગાબાઈની વાળી, સવા વાલ થયા વનમાળી;
 ગળામાં મોતનકી માળા, નાગર નટવરજી લાલા;
 જયજય નર્મદા મહાયાં, જય જય ગંગા બાઈયાં;

જયજય જમના જામ્યાં, જયજય ગોદાવરી મૈયાં;
જયજય નદીઆં સરવે, કે એનાં દર્શન લાખ્યો;
હરહર મહાદેવ શંખુ, કે હરહર મહાદેવ યોગી;

થાળ.

જમો જમોરે મારા જીવન જુમને, ભોજનીઆં રસ ભરીઆરિ;
પાક શાક તમ સારું પ્રીતમ, કાડે કાડે કરીઆયે જમોજમો.
તળીઆં ગળીઆં તાજ તાતાં, કાનક ધાળીમાં ધરીઆરિ.
આરોગ્યો મારા નાથ અલૌકિક, દુધ આઝાં ધેમરીઆં. જમો.
કઠી વઠી કારેલાં કાળુ, રાધ તણાં દમયરીઆંર;
જોમ્યો તો ઉપરથી લેજો, મિઠું જીર મરીઆરે જમો.
અહ્લાનંદના નાથે સીરાવ્યાં, દુધ લાન સાકરીઆરિ,
ચળુ કપું હરી તમ ચઢને, નીરખી લોચન ભરીઆરિ. જમો.

થાળ.

મારે ઘેર આવજો માવા, કઠીને કુરીઓ ખવા;
જાર બાજરાના રોટલા કપાને, ઉપર વેગચતું શાક, ટેક.
મગ આલરના બાકરા તો તે, ઉભા ઉભા ફાક. મારે ઘેર.
ધડું લાંગની ધાણી સેકીને, કયો ગામડીઆ ચાલ;
હરજી મારા હળવે અવે, ધણો છે આપને વહાલ. મારે.
ગામડીઆને ગરીબ છીએ, છીએ તમારા દાસ;
હરજી મારા વેગળા ન કરજો, રાખો તમારી પાસ. મારે.
તાજી તાજી છાશ ધરી છે ને, પીએ હેત કરી;
ગોપ્રજામાં તમે ગોપીઓ સાથે, પીધી આનંદ ભરી. મારે.

બાવતું ભોજન કરી લેને, ત્રિપર કરાવું મુખવાસ;
બાંડી તમાકુનો મહાવરો હમને, કહે છે જોરામહાશ્વ. મારે.

આરતી દશ અવતારની.

જયદેવ, જયદેવ, જય જાદવરાયા, જય માધવેરાયા;
આરતી કરીએ કરુણા નંદની, બ્યાપે નહીં માયા. જયદેવ.
પ્રથમ મચ્છ અવતાર ધરી, માર્યો શંખાશુર પાપી; (૨)
ચતુરાનંદન દેવ, (૨) વેદ વિપ્રને આપી. જયદેવ.
ખીજે શુર ને અશુર, સાગર મથવાને કાળે; (૨)
વધ્યાચળ વૃક્ષાચલ બ્યાપો, (૨) વાર્યો કૌરવ મહારાજે. જય.
ત્રીજે હીરણ્યાક્ષય અવતાર, દમતો પૃથ્વીને પાપી; (૨)
દાદગૃહી લાબ્યા વારાહર, (૨) અવતી સ્થાંર કરી રથાપી જય.
ચોથે નરસીંહ અવતાર, પ્રહલાદ પોતાના જાગૃતિ; (૨)
નખે કરી વિધાર્યો નરહર, (૨) નરસીંહના સ્વામી. જયદેવ.
પાંચમે અતિ બળીયો બળદેવ, જોથી શુરપતી કાંપે; (૨)
વામન રૂપ મયુ મહારાજે, બળીને પાતાળે નાપે જયદેવ.
છઠે શરસરામ અવતાર, દુરસી હાથમાં લીધી; (૨)
શહસ્ર અબ્જુન મારીકરીને, પૃથ્વી નક્ષત્રી કીધી. જયદેવ.
સાતમે રઘુવંશી અવતાર, આનંદ કૌશલ્યા પામી; ()
પંચવટીમાં રમ્યા રામ, સીતાના સ્વામી. જયદેવ.
આઠમે શ્રી કૃષ્ણ અવતાર, ગોકુળ ગૌધેનો ચારી; (૨)
ગોપ ગોવાળા રાખ્યા વનમાં, ગોવરધન ધારી. જયદેવ.
નવમે બુદ્ધ અવતાર, પાપ અવનીપર વાધ્યોર; (૨)

ધ્યાન ધરી એકા ધરણીધર, જુગટે જુગ સાંધો. જયદેવ.
 દશમે કલંકી અનાર, પૃથ્વી ન કલંકી થાશે; (૨)
 મલેચ્છને મારીને, મહાદેવ-સેન પૂજા ધરશે. જયદેવ.
 આ દશે અવતારની વળની, જે કાલ નાન કરી બનશે; (૨)
 પ્રત્યક્ષ દેવ નહાશીર શબ્દ, જનમ જનમનાં ખાગિનિ હરશે. જય.

મંગળાચરણ.

૬

સમર્થ ગણપતિ, રિદ્ધિ નિદ્ધિના પતિ;
 નમીએ, વળીએ, તેજનીએ. આંખો શુભનરિ, ટંક.
 એકજ દંતો દયજનનાં, ગુણ જો આપાડ;
 નાન પળ પાપે પાગે, વધાવે સંસાર. સમર્થ.
 શીશ ઉમરતો નીદુ; પિત્રને ગા કુવનકોહાર;
 હિર હિર રુદ્ર સેને, અંઝનો અમકાર સમર્થ.
 એક હાથમાં પાંચજ લાકુ, પીળે ખીળે દશી ધાર;
 ત્રીજા કનમાં અલ્યું કમંડળ. ચોથે જય માળ. સમર્થ.
 રિદ્ધિ લબી કરે સ્તુતિ, નિદ્ધિ કરે નમસ્કાર;
 તેત્રીસકોડ દેવ પ્રેમે પુજે દેવોનો સરદાર. સમર્થ.
 પહેલી પુજા નારાયણની, વિવેકનો વિસ્તાર;
 કહે સેવક શુભ કામ સમરે, મંગળતા કરનાર. સમર્થ.

૨

જય જય ગણપતિ દેવા, સૌ કરે તમારી સેવા,
 પાર્વતીએ માતા તમારી, પીતા શંકર દેવા.

લેણ લાભ બે પુત્ર તમારા, કરે સિદ્ધી યુદ્ધિ સેવા. જય.
 કેશર કરતુરી તીલક લવાટે, તેલ શીકરની સેવા;
 પાન પુલ પુજનમાં આવે, જમવા મીઠા મેવા. જય.
 મુગટ છે માયે કાને કુંડળ, કંઠે હાર છે દેવા;
 હેમ કડાં કરમધે શામે, ધુપ આરતિ દેવા; જય.
 મનુષ્ય સરવે પ્રથમ પુજે, પુજા કરે સૌ દેવા;
 કરજોડીને કહે હરીજન, પધારે દરશન દેવા. જય.

૩

ગજનન તુ ગણપતિ, વિઘ્નહરા મંગળ મુરતી;
 સિદ્ધી યુદ્ધી કરા પતિ, મવરી પુત્ર ગણપતિ
 મંડળને આપો શુભમતિ, જીભે વસો મા સરસ્વતિ;
 ઉંઘ આળસ ન આવે રતી, બજન કરવાને દામતિ.
 ગણપતિરે ગણપતિ, બહાની પુત્રી સરસ્વતિ;
 ગણપતિ ને સરસ્વતિ. હરીજન કરી છે વિનંતી.
 ગજનના તુ ગણપતિ, વિઘ્નહરા મંગળ મુર્તિ;
 ગણપતિ ગણપતિ, ગણપતિ ગણપતિ

૪

જય લક્ષ્મીપતિ, તારી કૃષ્ણ હું વિનંતી;
 શુભ કાર્ય કરવાને, આપો શુભ મતિ, ટેક,
 ગરૂડ છે વાહન તમારું, અર્ધાંગે કમળાચ;
 દક્ષિણ ત્રીકમ ચિરાજે, અદ્ભુત તમારી કાય. જય
 મોર મુગટને મુખપર મોરલી, તમે છે મોટા દેવ;

સરવ ભકતોને પરસન થાઓ, જે કરે તમારી સેવ. જય.
 કમળ નયન ચંદ્ર સરખું, કોટી કામ સ્વરૂપ;
 સરવે ભકતની આરજ સાંભળો, ચૈદ લોકના શુપ. જય.
 મનુષ્ય છો છેલ છપ્પીલા, રૂપાળા રમ્યછોડ;
 જે જન તારે સ્વરૂપ નીરખે, તેના પુરો કોડ. જય.
 રાવણ કુળ સંહારાજ કાપેલ, થઈ દસરથના પાળ;
 સરવ શુભ સંપુર્ણ તુજમાં ભકતોના પ્રતિપાળ જય.
 દીર્ઘાકિશ્નપને સંહારીને, તમે ઉગાર્યો પ્રલ્હાદ;
 સ્વંભ કોટી પ્રભુ પ્રગટ થયા, ત્યાં નરસીંહજી મહારાજ જય.
 બોડાણાની ભક્તિ માટે, આવ્યા ડોકર ગામ;
 સવાચાલની વાળાએ, તોળાયા સુદર શ્યામ. જય.
 રણછોડજી મહારાજ પધારી, કરજો અમને સહાય;
 કરજોડીને સરવે ભકતો, શુભ તમારા ગાય. જય.
 કુમતિ કાપી સુમતિ આપો, થાવ પુરણ કામ;
 સેવક જયકીશન તમારો, નંદપુર મુકામ. જય.

૫

ભજન બડી તરવાર રાધે મોતિંદા-એ રામ.
 જામખુદીપ મેઝાર, માધવ મુકુંદા;
 કિરપા કરી મોરાર, માધવ મુકુંદા.

આપ્યો મનુષ્ય દેહ, મા. મળવો કુર્લભ તેહ; મા.
 તે માટે હૃદયું સાર, મા. આ ભજન કડી વિસ્તાર મા.

જે સુરતી સંસાર, મા. તે માયામાં નિરધાર. મા.
જ્યાં દોડે ત્યાં યુગવાદ, મા. નહિ શુર વિના મમપાદ. મા.
સત્પુરનો હાજે રંમ, મા. મોક્ષ વાગે શમસંગ. મા.

૬

એક હતી મુસાફર વેલીરે સુશુભ સાહેલી...એ રાહ
બુદ્ધિ મનમુખાને આવી મળીરે સાંભળો વરનારી.
ત્યાં વિવેક નેમો બોલીરે શિક્ષા છે સારી.

એવે વિચાર આવીને બેઠારે	સાં.
સાથે સતોષ શુભ તો પેઠારે	શિ.
જેઠ સમે વિવેક વિચારીરે	સાં.
છે સુરતા આપણી કુંવારીરે.	શિ.
સુણી ચિત્તમાં બોલ્યું છે વાણીરે	સાં.
શોધી લાવો અખંડ વર જાણીરે.	શિ.
મળી મનમુખ છએ ચાલ્યાંરે	સાં.
સંસાર નમરીમાં જઈ મહાલ્યારે	શિ.
જેવા સંચારી બોલે બહુ ખોટા,	સાં.
બોલે કણ્ઠ તે મુખે મોટારે	શિ.
અખંડ વર ક્યાં ધાલી મુખ્યારે	સાં.
કરી જનનને હુ તો કામ ચુક્યારે	શિ.
વળી કહે ખીલો વાત જુઠીરે,	સાં.
માટે સમજીને વારજી મુઠીરે.	શિ.
ત્રીજો કહે જુઠે જુઠું ચાલેરે	સાં.

ખાલી ખોટી શીખ શીદ ખાભેર	શિ.
એક પછી એક ખોલી જાયર,	સાં.
એતો પંખો પંખ દેખાયર.	શિ.
થોડું ઘણુ એમાંનું છે સાચુર,	સાં.
વણુ સમજ્યા વિનાનું છે કાચું.	શિ.
કરી વિચારને હું તો થાક્યોર,	સાં.
શ્વાસે શ્વાસમે રૂંધી રાખ્યોર.	શિ.
ઉડી દટ ઉતારીને જોયુર,	સાં.
ન્યારી વરતુમા ચીતતા ઓયુર.	શિ.
ધાત્રી હરીવર કયાં મુક્યોર,	સાં.
હાલી ગાઠને સંખ શીદ પુકારે,	શિ.
તમે એકીલા પાવન થાજોર,	સાં.
હાંડો વિમાનનો ઝાત્રી જાજોર.	શિ.
એની સંસારની વિધ વિધ વાણીર,	સાં.
વિવેક વિચારે લીધી જાણીર.	શિ.
જઘ એકાન્તે જીએય ખેડારે,	સાં.
સમગ્ર શાસ્ત્ર નગરી પેડારે.	શિ.
શાણ્ણ શાસ્ત્રના શોક ઠગારારે,	સાં.
શુદ્ધ સુણાવે ન્યારા ન્યારારે	શિ.
કહે શાસ્ત્ર નારાયણ કેવુર,	સાં.
રામ સંગને સંભળાવે એવુર.	શિ.

જાહેર ખપ્પર.

ધર્મે જય

અને પાપે ભય.

હોહરો

કાલ કરે તો આજ કરે આજ કરે તો અથ

અવસર ખીતો જાઈગો તો ફીર કરેગા કબ

માટે

નીચે મુજબ પુસ્તકો વાંચી તમારી કાયાને સફલ કરો.

મહાભારત વલ્લભનું અદારે પર્વનું (સચીત્ર મોટું)	૧-૦-૦
રામાયણ રક્ષ કાગળનું	૧-૦-૦
રામાયણ ગ્લેઝ કાગળનું	૨-૮-૦
અમર ચરિત્ર ભાગ ૧ લો	૩-૮-૦
અમર ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૩-૮-૦
અમર અગ્નિ ભાગ ૩ જો	૩-૮-૦
અમર ચરિત્ર ભાગ ૪ થો	૩-૮-૦
કાવ્ય દોહન ભાગ ૧-૨-૦ ૪-૫	૧-૦-૦
અખાની વાણી મંગ વીનોદ	૧
પ્રીતમની વાણી	૦
રામાયણ તુલશી કૃત	૧
ભજન સાગર મોટું	૦
ભજન સાગર નાનું	૦

એ શીવાય તમમ જાતના પુસ્તકો નીચેના સરનામે રોકડી
અથવા વી. પી થી પણ મોકલવામાં આવશે.

બુકસેલર—ભાઈલાલ છગનલાલ

૬૦ દેશાર્ધ બજાર દેશાર્ધ બીલીંગ—૯

